

αὐτῷ. ὡς δέ περ τόπος αὐτοῖς καὶ τὸ Αἰγαλέων
οὔτως.

Αὐτίκα δή Αἰγαλέων τούτον κόρον οἴωντα.

Γάρ τις λόγωντος οὐδεποτε πατείσθαι.

Φάρμακα ποιῶν εὐφρόσυνη γενετέοισος λέβητος.

Φερεκύδης δέ τέλος Σημειώνης τοῦ Ιασία. Ιστορίας. Τοῦ
τεφρονούδημας. τον μὲν λεύκον αὐτὸς κύμελαν. Αει-
σεῖται προτέρου] περιστολήσαντο όρφοτερον. Αεισεῖταις
ἔνδικοιος θηταλούμρος. καὶ μικτόδης ὁ στρατηγός.
ἔνδικος εὐ Μαραθῶν εἰρατήντος ποιοῦντος οὐαν φοιτόδημος
εἰν τοιαύτη πατασάστη, οἷος λιβυκοτευομένων ε-
πεινων. Αλλὰ πολύζετε] εὐχαθε. διενοφυμένοις
Ομηρος. αἵ δὲ οἰλυγῆ πᾶσαι. Ω ταῖς λιπαραῖς.] δέπο
Πινδάρος παρθένει. Αεισέλωτοι. ποτέ πρεστού γέρμενος
Ειπατόρθωμετών. Τελείωφόρος. Εὐθοῖς Αθηναῖοις

Αἰτολαῖ τέττιξι χρυσοῖς αἰναδηδαῖ τὸν κόρην. αἱ Θε-
νεδίης ηγεούτω οἱ εὐγένεις εὐφόρους ταῖδες. Καὶ τρεπλέ-
κούτες τὴν κεφαλὴν. Οὐ κατείναις ὅδων. οὐ τριχούντας
ἐχρῶντο πρότερον πρὸ τοῦ θάνατον. εἰσὶ δέ τις κόρη
Σαλαμῖνας. πονδῶν μὲν τοῦτον εἰρίπεις. Καὶ τούτη Μα-
ραθῶν.] εἰκότα τούτου εμνημονεύσετε. Εἰρίπεις Αθηναῖοις
μονοὶ εὖ Μαραθῶν τὸς Βαρβαρέων εἰνίκην. ἡ γῆ ἐν Σα-
λαμῖνιν νίπη καὶ ἡ εἰ Πλαταΐμης, εἰδότες ποιόν ἔργον ἔτι
πάλιν Ελληνισμόν. ἀλλας. μόνον τάττε μέμιντος. οὐτι τὰ
μηδὲλατα καὶ πορθματα, ποιητὴν τοῦτον εἶπε οὐ Ελλαδεποίησε
καὶ τοῦ Βαρβαρῶν. τὰ δέ έν Μαραθῶν, μονοὶ Αθηναῖοις.

B. ΒΙΣΕΤΟΣ. τούτῳ πάντῃ.

Σχόλια. Τροπάριον.] τοῦ Βαρβαρέων νίκης Καὶ
Γροπαῖον οὐ περ ἐπιστρέψαντες Μαραθῶν, παταναμαχή.
Αρτες αὐτοὺς ηγετούστες.

ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΠΕΜΠΤΟΥ, Σκηνὴ δευτέρη.

ΔΗΜΟΣ, ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ,
ΧΟΡΟΣ.

B. ΒΙΣΕΤΟΣ. Οδηγοὶ επαγνεῖ τὸ Αγοράκειτον δέ
τολλαῖς εὐεργεσίαις, οὐ πάντας ἀπέτελεν. οἱ δέ φανεροῖς
δηλοῖς θόντες τυφλότητος, καὶ εὐπέντες αὐτοὺς λέξειν,

B. ΒΙΣΕΤΟΣ. Ιεθοῖς

Δη. Ω Φίλτατ' αὐτοῖς, ἐλθὲ δεῦρ' Αἰγαί-
νετε.

Οσα με δέφραγας αἴγαδ' αφεψίσας; Αλλέγω;
Αλλ' ὡ μέλε. εὐοϊδέσσιος οὐτος ἀντος πάρεσ
Οὐδὲ οἰονέρας εἴμε γένοντος αἴθεον.

Δη. Τι δὲ ἐφρων; κατειπώμει περιττό ποῖος
πέντε;

Αλλ. Περιττον μέρη, δέποτε εἴποι πέντε σὺν τῇ πελνοῖᾳ. Ω
διδύμη, ερεσίς εὖ μόσχος φιλάττεσε,
Κοκκιδομέλισσα, καὶ περιβελεύω μένος.

Τέλοις δέποτε χρυσαγότο περιεργομένοις,
Αναρτέλιζες, καὶ περιστίας. Δη. ἐγώ;

Αλ. Εἰτε δέπαπατος ας σ', αὐτὸν τούτον ὡχετο.

Δη. Τί φης; Καί μετανοοῦσιν εἴδομεν.

Αλ. Ταῦτα δέ τα γέροντος οὐδὲν δέποτε πατέταιντο,
Ωστεροιδεῖον, καὶ παλιν ξενάγηστο.

Σχ. Ω φίλαται αὐτοῖς] οὐκέτει ταῦται τείμενοι κα-
ταληπτικοὶ οὐδὲ μή τοι λευταῖος πορωνίς οὐδὲ δράμα-
τος. Αλλ' ὡ μέλε τοῦ μέλε, εὐθὺς θλασφημίας ἐτατον.

B. ΒΙΣΕΤΟΣ. Τίς δέ τοι τίς λιβηνός, οὐ δέποτε πατέταινον.
Αττικῶν χωρεῖται νέαν τοιοῦτον κέρατον. Εἰτε δέ τοι
καρδιός. Καὶ διετέταπτο ποτε πάντες χωρεῖται νέαν.

Σχ. Εν τῇ ἐμμακούσῃ. εἴτε πρὸς χρεῖαν λέγων πολακεύ-
στε σε ἐρεῖται οὐ προσποντεύμενος. ποιεῖταις γένεταις εἰς
καὶ μέρα εὐφρόνεις. οὐ αὐτοῖς τοιούτοις φίλοις. ὥρχοις ἐπείρηστο. Εἰ τα-
χεῖς διπλίσεις πρὸς ποικιλότητας. ὥρταλίζεται γένεταις. οὐτοῖς
τοῦ ἀρχομένων ἀναπτερύσαντες ἐρνίθων. ἀλλας. ὥρων δέ
ρηματα βαρύτων. ἐνθεντούτοις ὥρτοι πιπτέται Ζεύς. αφ' οὐ
σύνομα βιματικών. ὥρτος. καὶ ὥρτων ῥῆμα, τὸ οὐλέ-
ται πρὸς ποιεῖται τὸ ὥρτικο. καὶ πλεονασμῷ τὸ ἀλ-
συλλαβῆς, ὥρταλίζεται δηλοῖς δέ τὸ ὥρταλίζεται, τὸ ά-

ὅτι τοῦ Βαρβαρῶν, Καὶ Θεισῶν τέχναις, Καὶ Θεοματον αὐ-
τοῖς εἰξαπάλαδας εἰκότες εἰπεῖσθε.

D. σίχων οὐδέ.

PO. H Ominum carissime huc ades Agoracri-
te:

Quanto tu recoquendo me affectis bono?

AG. Ego δέ οὐ miser, nescis tu qualis antea
Fueris, quae feceris: ut me credas iam Deum.

PO. Quid feci igitur? cedo, qualis fui antehac?

AG. Primo quidem si quis dicebat in foro:

E O popule amans tui sum, & te unice colo,

Et curam gerō tui, & solus tibi consulo,

Si quis talibus utrebatur lenociniis:

Ibi in expensis alis tollebas cornua.

Po. Ego δέ, AG. post, ubi verba dedit, pro his li-
ber abiit.

PO. Quid ais? haec illi fecerunt, sed me inscio.

AG. At, per Iouem, aures expandebantur tue,
Et complicabantur, quasi quoddam umbraculū.

ναρρηπτῶν τὰν τινα τοῦ πατέρων. οὐδὲ ὄρούσεν πο-
τε εἰς οὐδὲς. πατεράντοι τῇ λέξει, Καὶ δέλλης κι-
νήστεις λιβηνός τινα εἴδε κινέας. Καὶ περιβίλας τὸν περιφαλῶ
ἀνέτενας δικινοῖς περιφοράν ζώων. οὐτε εὐειδῆς τινες
ζητεωεῖστο ποτε περιφελῶν. δηλοῖς δέ τοι γαστρεῖν. οὐ
ἔλαφός φοινινής σπάλλου τοῖς κέρασιν. δέποτε τοῦ περιφο-
ρούστων καὶ λέξεις. εἴκησε οὐτοῦ τοῦ περιφορίου, εἴπετο πε-
ριφαλούσεν. Εἰπετερανύτο. Τοῦτο γένεται πρότινος
ἐπειδή τοῖς λέγουσι. Σκιάδιον. Τούτη παριδεῖ τὸ οὐ-
περ αἰγαλέων καθέ τοις Αθηναῖοις ἔχουσι θέους. οὐ πέρ
τοῦ μὴ κατέθεται τοῖς λέγουσι θέους τοῦ ήλιου. εἰπετείνετο δέ
εγιαστέλλετο περὶ τοῦ πετείνεται καρόν.

B. ΒΙΣΕΤΟΣ. Σκιάδιον.] Σ. σκιάδιον, παταπείνε-
σμά τι, οὐ περ εὐφόρους αἱ πανηφόροι εἰποῦσι εἰς τὰ Ε-
λευσίνα, εἴπετο τοῦ μὴ κατέθεται θέους τοῦ ήλιου. οὐ πέρ
ημεῖς καμπηλαίκους λέγουσι.

Δη. Οὐ-